

Handling 2026 nr 142

Redovisning av uppdrag om att se över stödet till brottsoffer och anhöriga vid dödliga eller allvarliga våldsbrott

Till Göteborgs kommunfullmäktige

Kommunstyrelsens förslag

Kommunstyrelsen tillstyrker stadsledningskontorets förslag i tjänsteutlåtande den 26 januari 2026, reviderat den 27 april 2026 och föreslår att kommunfullmäktige beslutar:

1. Redovisning av kommunfullmäktiges uppdrag 2025-01-30 § 33 till kommunstyrelsen om att se över stödet till brottsoffer och anhöriga vid dödliga eller allvarliga våldsbrott, när beslut gällande samordnat stöd till brottsoffer har fattats på nationell nivå, antecknas och förklaras fullgjort.
2. Socialnämnd Centrum får i uppdrag att inrätta en samordningsfunktion för brottsoffer och deras anhöriga som drabbats av dödligt eller allvarligt våld i enlighet med vad som framgår i stadsledningskontorets tjänsteutlåtande.
3. Socialnämnd Centrum får i uppdrag att, i samverkan med socialnämnd Nordost, Sydväst och Hisingen utveckla och skapa ökad likvärdighet i stödet till anhöriga till brottsoffer vid dödliga eller allvarliga våldsbrott, inklusive anhöriga till personer som är kvar i kriminalitet.
4. Socialnämnd Centrum, Hisingen, Nordost och Sydväst får gemensamt i uppdrag att undersöka möjligheterna att utveckla samverkan med polisen kring skyddsbedömningar i syfte att säkerställa rätt underlag vid placeringar och andra skyddsinsatser.

Vid behandlingen av ärendet i kommunstyrelsen förekom skiljaktiga meningar:

Axel Josefson (M) yrkade bifall till stadsledningskontorets förslag och tilläggsyrkande från SD den 13 maj 2026.

Tjänstgörande ersättaren Marie Brynolfsson (V) yrkade bifall till stadsledningskontorets förslag och avslag på tilläggsyrkande från SD den 13 maj 2026.

Kommunstyrelsen beslutade först att bifalla stadsledningskontorets förslag.

Kommunstyrelsen beslutade herefter utan omröstning att avslå tilläggsyrkandet från SD.

Representanterna från M, D, L och KD antecknade som yttrande en skrivelse från den 19 maj 2026.

Representanterna från V, S och MP antecknade som yttrande en skrivelse från den 2 juni 2026.

Göteborg den 3 juni 2026
Göteborgs kommunstyrelse

Jonas Attenius

Lina Isaksson

Yttrande

V, S, MP

2026-06-02

Nr 14

Yttrande angående redovisning av uppdrag att se över stödet till brottsoffer och anhöriga vid dödliga eller allvarliga våldsbrott

Yttrandet

Vi välkomnar och ställer oss bakom de åtgärder som förvaltningen föreslår efter återremittering av redovisningen av uppdraget att se över stödet till brottsoffer och anhöriga vid dödliga eller allvarliga våldsbrott. För att säkerställa att uppstarten av den samordningsfunktionen som beslutas om inte drabbar andra verksamheter med liknande behov av kompetens och resurser har vi i kompletterande budget för maj avsatt 1 miljon kronor för 2026 och framåt.

Yttrande

M, D, L, KD

2026-05-19

Nr 4

Yttrande angående – Redovisning av uppdrag om att se över stödet till brottsoffer och anhöriga vid dödliga eller allvarliga våldsbrott

Yrkandet

Vi välkomnar stadsledningskontorets tjänsteutlåtande och de konkreta förslag som nu läggs fram för att stärka stödet till brottsoffer och anhöriga vid dödliga eller allvarliga våldsbrott.

Det är positivt att stadsledningskontoret nu landar i samma slutsatser som Moderaterna, Demokraterna, Liberalerna, Kristdemokraterna och Sverigedemokraterna under lång tid har drivit politiskt. Frågan aktualiserades genom en motion från Kristina Bergman Alme med utgångspunkten att samhällets stöd till brottsoffer och anhöriga ofta blir splittrat, ottydligt och otillräckligt i situationer präglade av trauma, sorg och stor otrygghet.

Kartläggningen visar tydligt att stödet idag varierar mellan stadsområden, att samordningen brister och att övergången mellan akuta och långsiktiga insatser riskerar att bli fragmenterad. Det är därför välkommet att stadsledningskontoret nu föreslår en samordningsfunktion för brottsoffer och anhöriga samt ett utvecklat arbete kring likvärdighet och samverkan med Polismyndigheten.

Vi vill samtidigt understryka vikten av att den samordningsfunktion som nu föreslås också har kompetens att möta komplexa hotbilder, däribland hedersrelaterat våld och förtryck samt situationer där anhöriga lever under hot kopplade till kriminella nätverk. Barn och unga som lever i sådana miljöer är särskilt sårbara och behöver tidigt identifieras och erbjudas långsiktigt stöd. Stadens arbete behöver därför präglas av hög kompetens, likvärdighet och nära samverkan mellan berörda aktörer.

Det är också viktigt att framhålla att arbetet nu sker i bred politisk samsyn. När staden kan samla sig kring konkreta åtgärder för att stärka stödet till brottsoffer och anhöriga är det positivt för Göteborg och för tilliten till samhällets institutioner.

Tilläggsyrkande

2026-05-13

Ärende.nr: SLK-2025-00233

Tilläggsyrkande angående – Redovisning av uppdrag om att se över stödet till brottsoffer och anhöriga vid dödliga eller allvarliga våldsbrott

Förslag till beslut

I kommunstyrelsen och kommunfullmäktige:

1. Socialnämnd Centrum får i uppdrag att säkerställa att arbetet med stöd till brottsoffer och anhöriga vid dödligt eller allvarligt våld även omfattar särskild kompetens om hedersrelaterat våld och förtryck, inklusive våld och hot kopplade till släkt- och familjestrukturer samt kollektiv social kontroll.
2. Socialnämnd Centrum, Hisingen, Nordost och Sydväst får i uppdrag att stärka samverkan med Regionalt Stödcentrum Heder (RSH) och andra relevanta aktörer i syfte att säkerställa tidig identifiering och långsiktigt stöd till personer som lever under hedersrelaterade hot eller begränsningar.
3. Kommunstyrelsen får i uppdrag att säkerställa att barn och unga som lever i hederskontext särskilt uppmärksammas inom stadens brottsofferstöd, inklusive vid skyddsbedömningar, placeringar och långsiktiga stödinsatser.
4. Socialnämnd Centrum får i uppdrag att ta fram stadsövergripande riktlinjer för stöd till anhöriga som lever under hot till följd av kopplingar till kriminella nätverk eller hedersrelaterade strukturer, i syfte att stärka likvärdighet, rättssäkerhet och förutsägbarhet i stadens arbete.
5. I övrigt bifalles förslagen från stadsledningskontoret.

Yrkandet

Personer som utsätts för dödligt eller allvarligt våld befinner sig ofta i situationer präglade av stark otrygghet, trauma och långvariga skyddsbehov. Detta gäller inte minst personer som lever under hot kopplade till hedersrelaterat våld och förtryck eller kriminella nätverk, där även familjemedlemmar och anhöriga riskerar att drabbas av hot, kontroll och repressalier.

Av tjänsteutlåtandet framgår att det finns skillnader mellan stadsområden i bedömningar, arbetssätt och ambitionsnivå samt att det saknas tydliga och likvärdiga strukturer för stöd och skydd i vissa typer av ärenden. Det gäller särskilt situationer där hotbilden är komplex och långvarig. Vi anser att stadens arbete behöver kompletteras med ett tydligare fokus på hedersrelaterat våld och förtryck. Hederskontext innebär ofta kollektivt utövade hot och begränsningar där

utsatta personer riskerar att isoleras, kontrolleras eller föras bort. Barn och unga är särskilt sårbara och behöver tidigt identifieras och ges långsiktigt stöd.

Det är viktigt att stadens arbete präglas av rättssäkerhet och likvärdighet. Stödinsatser och skyddsbedömningar ska inte vara beroende av vilken stadsdel den enskilde bor i eller vilka individuella bedömningar som görs i det enskilda fallet. Tydligare riktlinjer och stärkt samverkan med specialistfunktioner är därför nödvändiga för att säkerställa ett fungerande och långsiktigt stöd till brottsoffer och anhöriga.

Tjänsteutlåtande

Utfärdat 2026-01-26

Reviderat 2026-04-27

Ärendenummer SLK-2025-00233

Handläggare

Jeanette Stål, Britta Timan

Telefon: 031-368 03 13, 031-368 04 56

E-post: jeanette.stal@stadshuset.goteborg.se,
britta.timan@stadshuset.goteborg.se

Redovisning av uppdrag om att se över stödet till brottsoffer och anhöriga vid dödliga eller allvarliga våldsbrott

Förslag till beslut

I kommunstyrelsen och kommunfullmäktige:

1. Redovisning av kommunfullmäktiges uppdrag 2025-01-30 § 33 till kommunstyrelsen om att se över stödet till brottsoffer och anhöriga vid dödliga eller allvarliga våldsbrott, när beslut gällande samordnat stöd till brottsoffer har fattats på nationell nivå, antecknas och förklaras fullgjort.
2. Socialnämnd Centrum får i uppdrag att inrätta en samordningsfunktion för brottsoffer och deras anhöriga som drabbats av dödligt eller allvarligt våld i enlighet med vad som framgår i stadsledningskontorets tjänsteutlåtande.
3. Socialnämnd Centrum får i uppdrag att, i samverkan med socialnämnd Nordost, Sydväst och Hisingen utveckla och skapa ökad likvärdighet i stödet till anhöriga till brottsoffer vid dödliga eller allvarliga våldsbrott, inklusive anhöriga till personer som är kvar i kriminalitet.
4. Socialnämnd Centrum, Hisingen, Nordost och Sydväst får gemensamt i uppdrag att undersöka möjligheterna att utveckla samverkan med polisen kring skyddsbedömningar i syfte att säkerställa rätt underlag vid placeringar och andra skyddsinsatser.

Sammanfattning

Stadsledningskontoret redovisar kommunfullmäktiges uppdrag 2025-01-30 § 33 om att se över stödet till brottsoffer och anhöriga vid dödliga eller allvarliga våldsbrott.

Kartläggningen visar att kommunen erbjuder flera former av stöd till brottsoffer och anhöriga, men att tillgången till stöd och graden av samordning varierar. Samtidigt framkommer att förändringar i Polismyndighetens hänvisningsrutiner har påverkat inflödet till delar av det kommunala brottsofferstödet. Vidare visar kartläggningen att skillnader i uppdrag och rättsliga förutsättningar mellan polis och socialtjänst kan försvåra riskbedömningar och beslut om skydd i vissa ärenden. Frågor om bostad, försörjning och långsiktigt stöd utgör återkommande utmaningar, särskilt vid placeringar utanför det ordinarie boendet. Avsaknaden av en tydlig samordningsstruktur innebär en risk för fragmenterat stöd, särskilt i övergången från akuta till långsiktiga insatser. Brottsoffermyndigheten har föreslagit en modell för nationell, regional och lokal

samordning men bedömde samtidigt att förslaget kräver ny lagstiftning. Någon statlig utredning inom området har ännu inte tillsatts.

Stadsledningskontoret har i ärendet redogjort för hur stödet till brottsoffer och anhöriga vid dödliga eller allvarliga våldsbrott fungerar i dag. Kontoret har även identifierat brister, hinder och utvecklingsbehov i det samlade stödet, i samverkansstrukturerna och i de juridiska ramarna för kommunens ansvar. Mot denna bakgrund bedömer stadsledningskontoret att uppdraget kan förklaras fullgjort.

Kommunstyrelsen återremitterade ärendet 2026-03-04 § 171 till stadsledningskontoret med uppdrag att komplettera med konkreta förslag på åtgärder som kan stärka stödet för brottsoffer och anhöriga vid dödliga eller allvarliga våldsbrott. Förslagen ska kostnadsberäknas. Stadsledningskontoret lämnar förslag om en central samordningsfunktion, utveckling av anhängarbetet samt utveckling av samverkan med polisen kring risk- och skyddsbedömningar. Stadsledningskontoret bedömer att uppdragen kan möta en ansenlig del av de utvecklingsbehov som identifierats och lämnar även en redovisning av beräknade kostnader under Bedömning ur ekonomisk dimension.

Bedömning ur ekonomisk dimension

Våldsutsatthet skapar stora kostnader för både individer och för samhället. Vid dödliga eller allvarliga våldsbrott drabbas brottsoffer och anhöriga ofta av betydande ekonomiska påfrestningar. Dessa omfattar såväl direkta kostnader som till exempel begravningskostnader, resor i samband med rättsprocesser, tillfälligt boende, juridiskt biträde, insatser för stöd och skydd som indirekta kostnader i form av inkomstbortfall, sjukskrivning och långvarig nedsatt arbetsförmåga.

En svårighet är att många av dessa kostnader uppstår omedelbart, medan ersättningssystemen, exempelvis försäkringar, brottskadeersättning eller skadestånd, ofta är fördröjda och svåröverskådliga. Avsaknaden av samordnat ekonomiskt stöd i ett tidigt skede riskerar därför att leda till ekonomisk utsatthet. Kommunens stöd till brottsoffer fokuserar i praktiken ofta på psykosocialt stöd, medan de ekonomiska frågorna riskerar att få en mer undanskymd roll. Enskilda brottsoffer och anhöriga förväntas själva navigera i komplexa system i ett läge präglad av kris och trauma. Det kan öka risken för att ersättningar uteblir eller söks för sent.

På samhällsnivå medför dödliga och allvarliga våldsbrott betydande ekonomiska kostnader i form av produktionsbortfall, ökade vård- och omsorgskostnader samt ökade utgifter för socialförsäkringssystemen. Bristande eller otillräckligt stöd till brottsoffer och anhöriga riskerar att förstärka dessa kostnader genom långvarig ohälsa, arbetslöshet och social marginalisering. Utländska studier uppskattar att kostnaderna för varje enskilt fall av dödligt våld uppgår till tiotals miljoner kronor. Det saknas dock en svensk uppskattning av kostnaderna, men tillgänglig forskning visar samstämmigt att grovt och dödligt våld tillhör de mest kostsamma brottstyperna per händelse.

Kostnaden för en föreslagen samordningsfunktion beräknas uppgå till cirka 800 tkr per år, motsvarande en heltidstjänst. Stödcentrum för brottsutsatta saknar idag kapacitet att på befintlig personalstyrka genomföra uppdraget. Resurser behöver därför tillföras. Bedömningen av en heltidstjänst baseras på en grov uppskattning av förväntat antal ärenden. Uppskattningen utgår dels ifrån nuläget inom Stödcentrum för brottsutsatta och närliggande verksamheter som möter målgruppen, dels statistik från polisen angående

mord och mordförsök per år i Göteborg. Eftersom funktionen inte finns idag är det svårt att göra någon säker uppskattning av antal ärenden per år. Det är också oklart hur många som vill ha det stöd som kommer att erbjudas. Skulle det visa sig att trycket blir högre än vad en tjänst kan hantera får nämnden hantera eventuella behov av ytterligare resursförstärkning i ordinarie budgetarbete framöver. Övriga uppdrag och det resterande utvecklingsarbetet som identifierats bedöms kunna genomföras inom befintlig ram.

Bedömning ur ekologisk dimension

Stadsledningskontoret har inte funnit några särskilda aspekter på frågan utifrån denna dimension.

Bedömning ur social dimension

Utsatthet för grovt fysiskt eller dödligt våld är en allvarlig kränkning av de mest grundläggande mänskliga rättigheterna som rätt till liv, hälsa och trygghet. På individnivå kan konsekvenserna innefatta trauma, posttraumatiskt stressyndrom (PTSD), sjukskrivning, stora vårdbehov och en kvardröjande upplevelse av otrygghet som kan leva kvar under stora delar av livet. Allvarliga våldsbrott påverkar även människors livsmiljö och upplevelse av trygghet, både i familjen och i det omgivande samhället. Bristande stöd riskerar att försvaga tilliten till samhällets institutioner och kan i förlängningen bidra till social oro och segregation, särskilt i redan utsatta områden. Upplevd otrygghet kan leda till social isolering och minskat samhällsengagemang vilket i längden även kan påverka demokratin negativt. Ett fungerande och tillgängligt stöd till brottsoffer och anhöriga är därför inte enbart en stödinsats i sig utan kan också utgöra en viktig trygghetsskapande och brottsförebyggande faktor.

Olika former av våld drabbar kvinnor och män på olika sätt. Våld i nära relationer och sexualiserat våld riktas i hög utsträckning mot kvinnor och flickor, ofta i privata sammanhang och av en person som offret har eller har haft en nära relation till. Dödligt våld i offentliga miljöer och i gängrelaterade sammanhang drabbar däremot oftare män, särskilt unga och medelålders män, och sker ofta i offentliga eller halvoffentliga miljöer.

Personer med begränsad kännedom om de stöd som finns i samhället, språkliga hinder, svag socioekonomisk ställning eller brist på sociala nätverk har ofta svårare att få tillgång till stöd. När stödinsatser i hög grad förutsätter egen ansökan, egna kontakter och förmåga att förstå och driva processer i en situation präglad av kris och trauma, riskerar stödet att bli ojämlikt. Det missgynnar grupper med svagare förutsättningar och kan bidra till att befintliga ojämlikheter förstärks.

Särskild hänsyn behöver tas till barn som direkt eller indirekt drabbas av allvarligt våld. Barns behov av trygghet, information och stöd behöver uppmärksammas tidigt och anpassas efter ålder och situation. Även andra grupper med särskilda behov och rättigheter, såsom nationella minoriteter eller personer utsatta för hatbrott, behöver uppmärksammas, bland annat i frågor om tillgänglighet, bemötande och anpassning av stödinsatser.

Bilagor som ingår i beslutsunderlaget

1. Kommunfullmäktiges protokollsutdrag 2025-01-30 § 33
2. Kommunstyrelsens protokollsutdrag 2026-03-04 § 171

Beskrivning av ärendet

Uppdrag

Stadsledningskontoret redovisar i ärendet kommunfullmäktiges uppdrag 2025-01-30 § 33 om att se över stödet till brottsoffer och anhöriga vid dödliga eller allvarliga våldsbrott, när beslut gällande samordnat stöd till brottsoffer har fattats på nationell nivå.

Av yrkandet som låg till grund för uppdraget framgår att översynen ska genomföras först efter att Brottsoffermyndigheten redovisat sitt regeringsuppdrag om att kartlägga vilket stöd som ges till brottsoffer i Sverige och föreslå en samordnande aktör för stöd till brottsoffer. Brottsoffermyndigheten redovisade uppdraget i juni 2024 i rapporten ”Samhällets samlade stöd till brottsoffer”. Myndigheten föreslog en tredelad samordningsmodell där Brottsoffermyndigheten ges ansvar för nationell strategisk samordning, länsstyrelserna för regional samordning och kommunerna för lokal operativ samordning av brottsofferstödet. Samtidigt bedömde Brottsoffermyndigheten att förslaget inte kan genomföras inom nuvarande regelverk och därför kräver vidare utredning av regeringen, inklusive behovet av ny lagstiftning för att tydliggöra och reglera samordningsansvaret mellan berörda aktörer. Någon sådan utredning har ännu inte tillsatts. Regeringen beslutade dock 2025-09-25 att ge Brottsoffermyndigheten i uppdrag att inrätta en nationell samordningsfunktion som ska stödja och hjälpa brottsoffer som utsatts för terroristbrottslighet och brottsoffer som utsatts för annan allvarlig brottslighet som innefattat förstörelse av bostad. Den nationella samordningsfunktionen ska vara operativ från och med 2026-03-31 och uppdraget ska slutredovisas senast 2027-03-31.

I dagsläget finns ingen kännedom om när eller i vilken form ett nationellt beslut om samordningsansvar kan komma att fattas. Stadsledningskontoret bedömer att det finns ett visst behov av utveckling på området som kan genomföras inom ramen för den kommunala kompetensen och redovisar därför ärendet trots avsaknad av nationellt beslut om samordningsansvar.

Genomförande och avgränsningar

I uppdraget har allvarliga våldsbrott definierats som brott där uppsåtligt eller grovt oaktsamt våld, eller hot om våld, riktas mot en person och där gärningen leder till dödsfall, livshotande eller allvarliga fysiska skador, betydande psykiskt trauma eller ett långvarigt och omfattande behov av stödinsatser för brottsoffer och/eller anhöriga.

Stadsledningskontoret har inom ramen för arbetet med uppdraget träffat företrädare för socialtjänsten, polisen och civilsamhällesorganisationer som arbetar med stöd till anhöriga och brottsoffer. Syftet har varit att belysa hur stödet till brottsoffer och anhöriga vid dödliga eller allvarliga våldsbrott fungerar i dag samt att identifiera eventuella brister, hinder och utvecklingsbehov i det samlade arbetet.

Ett tiotal dialoger har genomförts inom ramen för uppdraget bland annat med representanter från polisens brottsoffer- och personsäkerhetsverksamhet (BOPS) och FLO (Family Liaison Officers) som har i uppdrag att vara en länk mellan de anhöriga till brottsoffren och utredningarna av grova brott samt representanter från de ideella föreningarna Brottsofferjouren (BOJ) och Riksorganisationen för anhöriga till våldsdödade (RAV). Flera dialoger har också genomförts internt i staden bland annat med representanter för stadens samlade avhopparverksamhet, Stödcentrum för brottsutsatta och socialförvaltning Nordosts pilotprojektet om stöd till anhöriga till kriminella.

Även representanter för de myndighetsutövande delarna av socialtjänstens verksamheter (barn och unga samt vuxenenheter) har deltagit i dialoger kring uppdraget. Dialogerna har syftat till att fånga både organisatoriska och praktiska erfarenheter, samt synpunkter på juridiska och samverkansmässiga förutsättningar.

Svaren har sammanställts och analyserats tematiskt utifrån återkommande mönster och identifierade behov. Analysen har fokuserat på brister och hinder i det befintliga stödet, samverkansstrukturer och juridiska ramar för kommunens ansvar. Syftet har varit att skapa en samlad bild av nuläget och belysa områden där det finns behov av förtydligande eller utveckling.

Samhällets ansvar för stöd till brottsoffer och deras anhöriga

Kommunens ansvar för brottsoffer och deras anhöriga

Kommunens ansvar gentemot personer som drabbats av dödliga eller särskilt allvarliga våldsbrott och deras anhöriga, följer av socialtjänstlagens bestämmelser om stöd till brottsoffer. Av socialtjänstlagen (2025:400) framgår att socialnämnden ska erbjuda brottsofferstöd samt att insatserna kan riktas till både den som har utsatts för brott och dennes närstående. Socialnämnden har också ett utpekat ansvar för att ett barn som har utsatts för brott och barnets närstående, får de insatser som de behöver. Socialnämnden ska beakta att även ett barn som bevittnat våld eller andra övergrepp av eller mot närstående är offer för brott.

Bestämmelserna innebär att kommunen ska kunna erbjuda stöd och skydd som kan lindra konsekvenserna av brottet. Socialtjänsten ska pröva behov av insatser inom ramen för kommunens uppdrag och tillgängliga stödformer. Det kan omfatta exempelvis krisstöd, stöd i kontakter med andra myndigheter, hjälp i praktiska frågor samt stöd till barn som drabbas direkt eller indirekt av våld.

Socialtjänsten ska också samverka med andra aktörer när det behövs för att den enskildes behov ska tillgodoses. Detta avser samverkan med exempelvis polis, hälso- och sjukvård, skola, Försäkringskassan och civilsamhällets organisationer. Samverkan innebär skyldighet att samarbeta, utbyta relevant information inom ramen för gällande sekretessregler och verka för att stödet till den enskilde inte ges isolerat. Däremot innehåller socialtjänstlagen inte något ansvar för kommunen att samordna eller leda andra huvudmäns insatser i ärenden som rör brottsoffer och anhöriga, så som kommunens samordningsansvar i det brottsförebyggande arbetet. Lagen (2023:196) om kommuners ansvar för brottsförebyggande arbete innebär ett uttryckligt kommunalt samordningsansvar, dock endast för det brottsförebyggande arbetet och inte för samordning av stödinsatser till personer som redan har utsatts för brott.

Hälso- och sjukvårdens ansvar för vårdinsatser till brottsoffer och deras anhöriga

Regionernas hälso- och sjukvård har ett ansvar för att ge vård och behandling till brottsoffer utifrån medicinska behov, både vid akuta skador och vid mer långvariga fysiska eller psykiska besvär som kan ha samband med våldsutsatthet.

Utöver vård och behandling har hälso- och sjukvården en central uppgift i att identifiera brottsutsatthet. Personal ska vid misstanke ställa frågor om våld och uppmärksamma utsatthet i nära relationer, hederskontext samt vid prostitution och människohandel.

Vården ska också ge individanpassad information och, vid behov, informera om och hänvisa till andra stödsatser, såsom socialtjänst eller civilsamhällets aktörer, samt med samtycke hjälpa till att etablera kontakt.

Hälso- och sjukvården har därutöver ett särskilt ansvar för att ge information, råd och stöd till barn som utsatts för våld eller som är närstående till en våldsutsatt person, samverka med socialtjänsten när barn far illa eller riskerar att fara illa och göra anmälan till socialnämnden vid misstanke om sådana förhållanden.

Hälso- och sjukvården har även en roll i rättsprocessen genom att dokumentera skador och, på begäran av polis eller åklagare, medverka till rättsintyg. Därigenom bidrar vården både till den enskildes behandling och till rättssäkerheten i ärenden som rör allvarlig brottsutsatthet.

Polisens brottsofferstödjande ansvar

Polismyndigheten har en central roll i samhällets stöd till brottsoffer, eftersom polisen ofta utgör den första och i många fall den enda kontakten mellan brottsoffret och rättsväsendet. Att ett brott polisanmäls är därmed en nyckelfaktor för att brottsoffer får tillgång till information, stöd och skydd.

Ett grundläggande ansvar för Polismyndigheten är att ta emot brottsanmälningar och utreda brott. Därutöver ska polisen också säkerställa att brottsoffer får korrekt, relevant och anpassad information om sina rättigheter och om rättsprocessen. Ansvaret omfattar bland annat information om stödperson, juridiskt biträde, ersättningsmöjligheter, skyddsåtgärder, tolkning och översättning samt hur ärendet handläggs och kan följas. Informationen ska lämnas så tidigt som möjligt och anpassas till brottsoffrets behov.

Polismyndigheten har även ansvar för att när behov finns bidra till att brottsoffer får tillgång till skydd. Detta innefattar att uppmärksamma risk för hot och våld, förmedla ärenden till brottsoffer- och personsäkerhetsverksamheten (BOPS), samt att ta emot ansökningar om kontaktförbud och skyddade personuppgifter. Polisen kan därutöver besluta om eller initiera andra skyddsåtgärder, såsom tekniska hjälpmedel eller särskilda säkerhetslösningar, i de fall hotbilden bedöms som allvarlig. BOPS är en specialiserad funktion inom Polismyndigheten med uppdraget att bedöma risker och samordna skyddsåtgärder för personer som utsatts för brott eller hotas av allvarligt våld.

Verksamheten arbetar med både brottsoffer, vittnen och andra personer som riskerar att utsättas för repressalier, och ansvarar för att ge stöd, rådgivning och vägledning kring säkerhet. BOPS har en central roll i polisens brottsofferarbete och är ofta den funktion som initierar riskbedömningar och föreslår skyddsåtgärder. I arbetet ingår även att samordna insatser med andra myndigheter och aktörer. Samverkan med kommunens socialtjänst är viktig i ärenden som rör skyddat boende, säkerhetsbedömningar och stöd till barn eller anhöriga.

Family Liaison Officer (FLO) är en särskild funktion inom Polismyndigheten som aktiveras i samband med utredningar av allvarliga brott, såsom mord eller dödligt våld. FLO har en kvalificerad utredarroll och fungerar som länk mellan polisens utredningsarbete och de anhöriga till den drabbade. Syftet är att säkerställa att anhöriga får korrekt och samordnad information under utredningens gång samt att kommunikationen sker på ett respektfullt och rättssäkert sätt. FLO:s uppdrag är inte primärt brottsofferstödjande, utan en del av den formella utredningsprocessen.

Funktionen har dock en viktig betydelse ur ett stöd- och samverkansperspektiv, eftersom FLO ofta är den första kontakten mellan anhöriga och myndigheter. Vid behov kan FLO förmedla vidare kontakt till socialtjänsten eller andra stödverksamheter.

Polismyndigheten hänvisar också brottsoffer till andra stödjande aktörer såsom brottsofferjourer, kvinnojourer och socialtjänsten. I vissa situationer förmedlas, med brottsoffrets samtycke, även kontaktuppgifter vidare till sådana aktörer. Detta sker dock utan att det finns ett generellt lagstadgat ansvar för Polismyndigheten att samordna eller säkerställa fortsatt stöd, och tillämpningen varierar mellan olika delar av myndigheten.

Övriga statliga myndigheters ansvar för rättsligt stöd, skydd och ersättning till brottsoffer och anhöriga

Statens ansvar för brottsoffer och deras anhöriga är huvudsakligen knutet till rättsprocessen och omfattar frågor om rättssäkerhet, skydd, juridiskt stöd och ekonomisk ersättning. Polismyndigheten och Åklagarmyndigheten har ett ansvar att säkerställa att brottsoffer får relevant information i samband med polisanmälan och under förundersökningen, i enlighet med förundersökningskungörelsen. Det innefattar information om rättsprocessen, möjligheten till stöd och ersättning samt hänvisning till stödjande aktörer.

Vid vissa typer av brott har brottsoffer rätt till juridiskt biträde i form av målsägandebiträde enligt lagen om målsägandebiträde. Målsägandebiträdet ska tillvarata brottsoffrets intressen under förundersökning och rättegång och kan även ge stöd i frågor som rör skadestånd och ersättning. När brottsoffret är ett barn kan domstolen i stället utse en särskild företrädare för barnet, vars uppgift är att tillvarata barnets rättigheter när vårdnadshavare inte kan göra det. Brottsoffer har också rätt att ha en stödperson under förundersökning och rättegång enligt rättegångsbalken. Stödpersonen fungerar som ett personligt stöd utan juridisk funktion. För att stärka informationen, stödet och bemötandet av brottsoffer och vittnen under rättsprocessen har regeringen gett Polismyndigheten, Åklagarmyndigheten och Domstolsverket i uppdrag att, i samverkan med Brottsoffermyndigheten, identifiera brister med särskilt fokus på barn och unga och vidta åtgärder för att komma till rätta med dessa. Uppdraget ska redovisas till Regeringskansliet senast 2026-01-30.

Frågor om ekonomisk kompensation prövas inom ramen för brottmålsprocessen genom skadestånd enligt skadeståndslagen. Om gärningspersonen inte betalar frivilligt kan Kronofogden bistå brottsoffer med att driva in utdömt skadestånd. Kronofogden arbetar även med att motverka ekonomisk brottslighet och har särskilt utvecklat arbetssätt för att uppmärksamma och motverka ekonomiskt våld, framför allt i nära relationer. Om skadestånd inte kan betalas finns möjlighet att ansöka om statlig brottsskadeersättning enligt brottsskadelagen. Brottsoffermyndigheten ansvarar för prövning och utbetalning av sådan ersättning samt för information om ersättningssystemet och fördelning av statliga medel till brottsofferstödjande verksamheter.

För att förebygga fortsatt utsatthet kan åklagare eller domstol besluta om kontaktförbud enligt lagen om kontaktförbud, i syfte att skydda brottsoffer och anhöriga från hot, trakasserier eller fortsatt våld. Kriminalvården har under tiden en gärningsperson är häktad, intagen eller står under frivård ett ansvar att minska risken för återfall i brott och att vidta åtgärder för att brottsoffer inte utsätts för hot, våld eller annan otillbörlig påverkan.

I vissa fall har Kriminalvården också en underrättelseskyldighet gentemot brottsoffer om gärningspersonens placering, permission, frigivning eller rymning samt arbetar med särskilda brottsofferslussar för att hantera risk- och trygghetsfrågor.

Skatteverket ansvarar för skyddade personuppgifter genom handläggning av sekretessmarkering och skyddad folkbokföring. Myndigheten ger även råd och stöd för att skyddet ska fungera i praktiken och för att den enskilde ska kunna ta del av samhällsservice utan att säkerheten äventyras, samt arbetar systematiskt för att minska risken för att uppgifter röjs.

Länsstyrelserna har ett statligt uppdrag att verka för att nationella mål får genomslag i länen och bedriver ett brett arbete där brottsofferperspektivet ingår, bland annat inom barnrätt och brottsförebyggande arbete. De har dessutom en formell samordningsfunktion i arbetet mot mäns våld mot kvinnor, inklusive våld i nära relationer, sexuellt våld, hedersrelaterat våld och förtryck samt prostitution och människohandel.

Nationellt centrum för kvinnofrid (NCK) har ett nationellt uppdrag att höja kunskapen om mäns våld mot kvinnor, hedersrelaterat våld och förtryck samt våld i samkönade relationer genom forskning, utbildning och informationsinsatser. NCK har även ett direkt stödjande uppdrag genom att driva Kvinnofridslinjen och andra nationella stödlinjer för våldsutsatta samt genom klinisk verksamhet kopplad till vård och stöd.

Brottsoffermyndighetens ansvar för brottsoffer och deras anhöriga

Brottsoffermyndigheten har ett statligt och övergripande ansvar för att stärka brottsoffers rättigheter och uppmärksamma deras behov, men är inte en operativ stöd- eller vårdaktör. Myndighetens ansvarar dock för att pröva och betala ut statlig brottsskadeersättning enligt brottsskadelagen till brottsoffer som inte fått full ersättning genom skadestånd eller försäkring. Ersättningen avser främst personskada och kränkning och kan lämnas även när gärningspersonen är okänd. När ersättning har betalats ut övertar myndigheten brottsoffrets skadeståndsanspråk gentemot gärningspersonen.

Brottsoffermyndigheten ansvarar även för att informera och vägleda brottsoffer om deras rättigheter, ersättningsmöjligheter och rättsprocessen, bland annat genom webbplatser och en servicetelefon. Myndigheten är också nationell kontaktpunkt för offer för terrorism.

Myndigheten har dessutom ett nationellt kunskapsansvar och arbetar med utbildning, informationsspridning och samverkan för att stärka andra aktörers arbete med brottsoffer. Genom Brottsofferfonden finansierar myndigheten brottsofferstödjande verksamheter och forskning, vilket bidrar till att utveckla samhällets samlade stöd till brottsoffer. Brottsofferfonden finansieras huvudsakligen av en avgift som betalas av personer som dömts för brott med hårdare straff än böter.

Lokalt stöd till brottsoffer och anhöriga vid dödliga eller allvarliga våldsbrott

Socialtjänsten erbjuder stöd till brottsutsatta och deras anhöriga genom både behovsbedömda och icke behovsbedömda insatser. Stödet kan vara särskilt utformat med utgångspunkt i den enskildes brottsutsatthet, men kan också bestå av mer generella insatser som ges utifrån andra sociala eller psykosociala behov. Exempel på sådana insatser kan vara familjebehandling, rådgivning och samtalsstöd, vilka även kan komma i fråga oberoende av om den enskilde har varit utsatt för brott.

Förutom socialtjänstens generella insatser har staden även ett antal riktade insatser och specialistverksamheter som särskilt riktar sig till olika typer av brottsoffer och anhöriga. Dessa redovisas kortfattat nedan.

Stödcentrum för brottsutsatta

Stödcentrum ger stöd till den som blivit utsatt för brott, till vittnen samt till närstående till brottsutsatta och gärningspersoner. Man erbjuder stödjande samtal, krisstöd, rådgivning och information med anledning av brottsutsattheten, såsom exempelvis information om rättsprocess och försäkringsfrågor. Stödet ges vid alla typer av brott, men behovet av stöd är generellt större ju allvarigare brottet är, såsom grövre våldsbrott, sexualbrott och dödligt våld mot anhöriga. Stödcentrum får återkommande hänvisningar från polisen vid allvarliga våldsbrott, men ser gärna att ännu fler av de som utsatts för grov brottslighet kommer till mottagningens kännedom för att kunna erbjudas stöd.

Stödcentrum hjälper till med att kontakta andra instanser då behov finns. Medarbetarna kan också ge konsultation till andra personer som möter målgruppen i andra förvaltningar och myndigheter. Personer som söker stöd för sin brottsutsatthet har ofta varit med om svåra trauman och medarbetarna som ger samtalsstöd har utbildning och erfarenhet för att kunna ge målgruppen rätt stöd.

Skyddat boende

Skyddat boende är en insats som kan beviljas den som behöver stöd och skydd till följd av hot, våld eller andra övergrepp. Insatsen är i första hand tänkt att svara mot behov av boende och skydd i en akut fas och att underlätta övergången till ett självständigt, tryggt liv med stadigvarande boende. Skyddat boende tillhandahåller platser för tillfällig heldygnsvistelse tillsammans med individanpassat stöd. På ett skyddat boende kan det finnas olika typer av åtgärder till skydd mot hot, våld eller andra övergrepp, till exempel tillräcklig bemanning, tillräckliga skyddsanordningar som lås och larm, och även andra åtgärder som hemlig adress. Det grundläggande stödet handlar vanligen om säkerhetsplanering, rådgivning om lagstiftning, rättsväsendet och stöd från andra instanser, assistans i kontakten med myndigheter inklusive socialtjänsten, samtal och praktisk hjälp i vardagen och boendet.

Staden köper platser på olika typer av skyddat boende genom ramavtal men bedriver också visst skyddat boende i egen regi genom Kriscentrums skyddade boende (socialnämnd Centrum). Verksamheten har i uppdrag att erbjuda skyddade boendeplatser för personer som utsatts för våld i nära relation och deras medföljande barn och omfattar flera boendeformer.

Kriscentrums samtalsmottagningar

Kriscentrum för kvinnors samtalsmottagning ger stöd till den som identifierar sig som kvinna och som har blivit eller är utsatt för våld i en nära relation, till kvinnor som utövar våld i en nära relation och anhöriga till dessa målgrupper. Kriscentrum för mäns samtalsmottagning ger stöd till den som identifierar sig som man och som har problem i nära relationer. Det gäller både våldsutövare och utsatta för våld i nära relation. Båda mottagningarna erbjuder stödjande samtal, krisstöd, rådgivning och information med anledning av våldet, exempelvis information om rättsprocesser, vårdnad, boende och umgänge. De hjälper också till att kontakta andra instanser om det finns ett sådant behov. Samtalsstödet är en insats som inte kräver något biståndsbeslut.

KAST (Köpare av sexuella tjänster)

Till KAST kan de som har köpt sex eller har ett missbruksbeteende gällande sex vända sig för samtalsstöd. Även anhöriga kan kontakta mottagningen. Målgruppen kan också vara våldsutsatt eller anhöriga till våldsutsatta, men mottagningen möter oftast inte personer eller anhöriga som erfarit grova våldsbrott. Vid behov hjälper man till med att kontakta andra instanser och kan också ge konsultation till andra personer som möter målgruppen i andra förvaltningar och myndigheter.

Mikamottagningen

Mikamottagningen är en samtalsmottagning som ger stöd till de som varit utsatta för sexuell exploatering. Det kan handla om sex mot ersättning, självskadebeteende genom sex eller utsatthet genom människohandel för sexuella ändamål. Även anhöriga kan kontakta mottagningen. Personer som kontaktar mottagningen har ofta varit utsatta för grovt sexualiserat våld.

Barnahus Göteborg

Barnahus Göteborg drivs genom avtal mellan Göteborg Stad (socialnämnd Centrum), Västra Götalandsregionen, Polismyndigheten, Åklagarmyndigheten och nio kranskommuner. Målgruppen är barn som är mellan 0-18 år och deras anhöriga, om man misstänker att barnet har utsatts för misshandel, könsstympning eller har upplevt våld i nära relation. Vid Barnahus arbetar socialsekreterare, polis, åklagare, barnläkare och psykologer för att ge stöd vid polisutredning, barnförhör och ge krisstöd. I uppdraget ingår att vara stöd till stadsområdets socialtjänst i ärende som rör målgruppen.

Stöd kan även ges till barn som förlorat sina föräldrar på grund av brott. Barnahus Göteborg kan också remittera vidare till den specialiserade barn- och ungdomspsykiatrien, BUP, om det finns behov av mer långvarigt och omfattande stöd till barn och deras familjer. Stöd kan även ges för anhöriga när det gäller brott begångna tillbaka i tiden, då sker insatsen med stöd av biståndsbeslut.

Regionalt Stödcentrum Heder (RSH)

RSH ger stöd till den som har utsatts för hedersrelaterat våld och förtryck. Även anhöriga till de brottsutsatta kan få stöd. RSH är ett samarbete mellan kommuner inom Göteborgsregionen, Polismyndigheten och Västra Götalandsregionen. På RSH mottagning arbetar kuratorer från socialförvaltningen, en barnmorska och en polisanställd. Man erbjuder rådgivning, information och vägledning till både professionella och brukare samt erbjuder stödsamtal till utsatta och anhöriga.

Stöd till bostadsbyte

Socialtjänstens ansvar avser att pröva och tillgodose behov av stöd och skydd enligt socialtjänstlagen. När behov av bostadsbyte uppstår till följd av våld eller hot kan detta innebära att socialtjänsten, inom ramen för biståndsprövning och i samverkan med andra aktörer, medverkar till att bostadslösningar kommer till stånd. I och med detta ansvar samverkar socialtjänsten med kommunens bostadsförsörjningsaktörer för att möjliggöra trygga och långsiktiga boendelösningar. I Göteborg sker det bland annat genom den gemensamma avsiktsförklaringen Bostadsanskaffning för särskilda grupper där bland annat Framtidenkoncernens bostadsförvaltande bolag, socialtjänsten och exploateringsförvaltningen ingår.

I praktiken initieras ärenden av socialtjänsten, som bedömer den enskildes behov av ny bostad och ansvarar för att relevanta stödinsatser kommer på plats.

Ärenden som rör behov av bostadslösning remitteras vidare till exploateringsförvaltningen som inom sitt samordningsansvar för kommunens boendesociala frågor prövar frågan om bostadssocial förtur. Parallellt finns möjlighet för Framtidenkoncernens bostadsbolag att utifrån den våldsutsattas situation göra avsteg från ordinarie uthyrningsregler och medge byte till en annan likvärdig bostad inom det egna beståndet.

Civilsamhällets stöd till målgruppen

Brottsofferjouren (BOJ)

Brottsofferjouren Storgöteborg ger emotionellt och medmänskligt samtalsstöd, information om rättsprocessen samt praktiska råd till brottsutsatta, vittnen och anhöriga. Stödet ges till viss del av anställda medarbetare, men det bygger framför allt på volontärinsatser. Föreningens roll är då att utbilda och stödja volontärerna i deras kontakter med brottsutsatta.

För vissa kommuner i Göteborgsregionen är BOJ den enda brottsofferverksamhet polisen hänvisar till. I Göteborg är föreningen ett komplement till stadens egna verksamheter för brottsutsatta. Alla brottsutsatta, även personer boende i Göteborg, får information om BOJ i samband med att polisen skriftligen kommunicerar den med målsäganden vid anmälan om brott.

Stödet kan ges i början av en rättsprocess och omfatta kontakt med flera myndigheter. Vid behov av skyddsåtgärder kontaktas socialtjänsten i berörd kommun. Anhöriga till våldsdödade och till gärningspersoner ses som särskilt utsatta grupper. De som hänvisas från polisen kontaktas normalt inom 48 timmar. Jouren hänvisar vidare vid behov av mer specialiserat stöd.

Riksorganisationen för anhöriga till våldsdödade (RAV)

RAV är en ideell organisation som ger stöd till personer som förlorat en närstående genom dödligt våld. Verksamheten erbjuder samtalsstöd, erfarenhetsutbyte och information om rättsprocessen, samt verkar för att anhörigas behov ska uppmärksammas i samhället och rättsväsendet. Stödet ges av personer med egen erfarenhet av att vara anhörig till någon som dödsats genom våld.

Fler civilsamhällesorganisationer ger stöd till målgruppen

Förutom BOJ och RAV finns det flera ideella verksamheter i staden som erbjuder stöd till brottsutsatta och anhöriga, exempelvis kvinnojourer, Rädda Barnen, Räddningsmissionen och Stadsmissionen.

Utvecklingsbehov avseende stödet till brottsoffer och anhöriga

Ärendet avser en begränsad målgrupp i förhållande till den större grupp brottsutsatta som i dag omfattas av kommunens brottsofferstöd. Målgruppen är personer som drabbats av dödliga eller särskilt allvarliga våldsbrott, vilka i antal utgör en liten del av samtliga brottsutsatta. Dessa personer slussas i regel in i kommunens verksamheter på samma sätt som andra brottsutsatta eller anhöriga, men eftersom målgruppen har särskilda och ofta komplexa behov finns skäl att utforma individuella lösningar utifrån den enskildes situation och behov.

Mot denna bakgrund är det svårt att tydligt avgränsa målgruppens behov från den större gruppen brottsutsatta. Därför bedöms de utvecklingsbehov som beskrivs nedan vara i viss utsträckning relevanta även för brottsutsatta i ett bredare perspektiv.

Förändrat arbetssätt gällande hänvisning till stöd

Stödcentrum för brottsutsatta beskriver att förändrade rutiner hos Polismyndigheten har fått konsekvenser för hur brottsoffer lotsas vidare till stöd efter en polisanmälan. I praktiken innebär förändringen att polisen i huvudsak hänvisar brottsoffer till Brottsofferjouren. Det har lett till en kraftig ökning av inflödet av stödsökande dit, samtidigt som Stödcentrum för brottsutsatta har fått ett minskande antal ärenden. Detta har lett till neddragningar i verksamheten.

Socialtjänsten har ett lagstadgat ansvar att ge stöd till brottsoffer och deras närstående. Samtidigt förutsätter detta ansvar i praktiken att brottsutsatta får kännedom om kommunens stödinsatser eller att ärenden aktualiseras genom kontakt eller vidareförmedling från andra aktörer. Förändringar i polisens arbetssätt påverkar därmed socialtjänstens möjligheter att nå och ge stöd till brottsoffer, vilket kan medföra en risk att vissa brottsutsatta inte kommer i kontakt med kommunens insatser.

Olika ansvar och förutsättningar för riskbedömning hos polis och socialtjänst

Polisen och socialtjänsten har olika uppdrag och utgår från skilda rättsliga ramar i arbetet med brottsutsatta. Polisens arbete tar sin utgångspunkt i en polisanmälan och syftar till att utreda brott, lagföra gärningspersoner samt vid behov bedöma hot- och risknivåer kopplade till ett konkret ärende. Socialtjänstens ansvar är däremot att ge stöd, skydd och hjälp utifrån den enskildes behov, oavsett om ett brott har polisanmälts eller inte. Det finns inget krav på att en brottsutsatt person ska vända sig till polisen för att socialtjänsten ska kunna erbjuda insatser.

I praktiken leder detta att polisen inte genomför risk- och säkerhetsbedömningar i ärenden där ingen polisanmälan har gjorts. När socialtjänsten handlägger ärenden där den brottsutsatta av olika skäl valt att inte anmäla brottet saknas därmed polisens riskbedömning som underlag. Socialtjänsten beskriver att detta kan skapa osäkerhet i bedömningen av hotbild, risknivå och behov av skydd, särskilt vid beslut om skyddsplacering eller flytt till annan ort. Problematiken blir särskilt tydlig i ärenden där hotet kommer från kriminella nätverk och där det finns risk för grovt eller dödligt våld mot den enskilde eller dennes familj. I sådana situationer skulle polisens kunskap om gängstrukturer, geografisk utbredning, våldskapital och pågående konflikter kunna utgöra ett viktigt komplement till socialtjänstens bedömningar. Polismyndighetens brottsoffer- och personsäkerhetsverksamhet (BOPS) uppger att polisen i viss mån kan lämna generella råd om exempelvis vilka nätverk som historiskt riktat våld mot anhöriga och i vilka områden olika nätverk är verksamma. För att sådan information ska kunna användas krävs dock att socialtjänsten har viss kännedom om varifrån hotbilden kommer.

Sammantaget leder detta till att socialtjänsten kan behöva fatta långtgående beslut om skydd utan ett fullständigt underlag, vilket ökar risken för antingen alltför ingripande åtgärder eller att allvarliga risker underskattas.

Stödinsatser behöver sättas in när motivationen finns och behöver kvarstå över tid

Representanter för socialtjänsten uppger att köerna till Stöd- och kriscentrums samtalsstöd och behandling för såväl våldsutsatta som våldsutövare är för långa.

När något akut sker och våldet upptäcks kan det finnas ett fönster av motivation att förändra situationen, även för den som utövar våldet. Det kräver akuta insatser som kan sättas in i anslutning till detta. Väntetiderna för samtalsstöd för kvinnor är för närvarande tre månader, för män fem månader. Stöd- och kriscentrum prioriterar våldsutsatta med små barn eller där situationen är extra allvarlig, då kan väntetiden bli några veckor. Verksamheten arbetar aktivt med att ge ett första längre stöd- och rådgivande samtal direkt vid den första kontakten och kan hänvisa till ideella jourer eller andra stödjande insatser. Tyvärr har även de ideella jourerna kö. Kriscentrum utökar under våren med fler tjänster vilket förväntas korta väntetiderna.

Köerna har i april månad 2026 minskat ytterligare och förväntas ha jobbat bort helt till sommaren.

Representanter från både polisen, civilsamhället och socialtjänsten beskriver problematiken med att samhällets stöd aktualiseras i det akuta skedet men att myndigheter drar sig tillbaka för fort, trots att behovet av stödjande insatser och praktisk hjälp kan kvarstå under lång tid. Särskilt barn måste kunna få ett mer långsiktigt stöd för att förebygga risken att barnet själv blir våldsutsatt eller våldsutövare som äldre.

Arbetet med brottsoffer och anhöriga skiljer sig åt mellan stadsområdena

Det framkommer att stadens socialförvaltningar till viss del arbetar på olika sätt i frågor som rör brottsoffer och anhöriga, till exempel när det gäller bedömningen av rätten till skyddat boende eller stöd till anhöriga till unga som vill lämna kriminalitet men även gällande personer med särskilda behov. Det kan handla om situationer där en funktionsnedsättning kräver närvaro av assistenter eller där praktiska omständigheter, såsom att inte kunna ta med husdjur till skyddat boende, försvårar tillgången till stöd inom ramen för ordinarie insatser. Denna variation riskerar att leda till att invånare får olika stöd beroende på var i staden de bor, vem de möter och vem de själva är.

Representanter för socialtjänsten framhåller att det finns vissa oklarheter i arbetet med främst stödet till anhöriga till personer som är involverade i eller utsatta för allvarlig kriminalitet. Osäkerheten rör bland annat hur ansvar för skydd och boende ska fördelas samt på vilka grunder insatser ska aktualiseras samt vilken ambitionsnivå som ska gälla i ärendena. Frågorna uppstår inte enbart i ärenden där ett våldsbrott har fullbordats, utan även när anhöriga lever under hot eller risk till följd av kopplingar till kriminella miljöer. Arbetssätt och organisatoriska lösningar skiljer sig mellan socialförvaltningarna. Det finns olika tolkningar av om till exempel polisanmälan eller bekräftad hotbild ska krävas och var gränsen går för vem som ska betraktas som anhörig. Vissa skydds- och stödinsatser, särskilt vid hot från kriminella nätverk, är mycket resurskrävande och kan innebära omfattande säkerhetsåtgärder, långvariga skyddsplaceringar och bostadsbyten, vilket påverkar både prioriteringar och resursanvändning.

Representanterna för socialtjänsten beskriver också att samverkan med Polismyndigheten varierar mellan olika delar av staden. I vissa stadsområden finns ett mer etablerat informationsutbyte kring exempelvis unga i riskmiljöer, pågående placeringar eller andra förhållanden som är centrala för det gemensamma arbetet. Det upplevs underlätta både skydd och förebyggande insatser. I andra fall är samverkan mindre strukturerad och mer beroende av personliga kontakter. Ett exempel som framförs är att samverkan kring våld kopplat till gängmiljöer ofta är mer formaliserad än samverkan vid våld i nära relationer. Även internt inom socialtjänsten beskrivs arbetssätten delvis variera, både mellan olika

målgrupper och mellan förvaltningar. Det påverkar förutsättningarna för en enhetlig samverkan.

Att arbetssätten delvis skiljer sig åt innebär att samverkande aktörer kan behöva ha olika arbetssätt beroende på vilket stadsområde som berörs. Under utredningens gång har skillnader i arbetssätt lyfts som en utmaning av såväl Polismyndigheten och civilsamhällets aktörer som av representanter för socialtjänsten. I vissa stadsområden fungerar samarbetet väl medan samarbetet i andra områden inte är lika upparbetat. Önskemål har lyfts från BOPS om en tydligare ingång till socialtjänsten, exempelvis i form av en utpekad funktion att vända sig till. BOPS uppger att socialtjänstens olika delar inte alltid samverkar internt och att de i vissa ärenden, exempelvis när en familj berörs, ibland får inta en samordnande roll mellan verksamheter såsom barn och unga och vuxen. Att den interna samverkan och samsynen inom socialtjänsten i ärenden som rör brottsoffer och anhöriga kan variera bekräftas även av socialtjänstens företrädare.

Byte av bostad och sanering vid allvarlig våldsutsatthet

Vid hot eller allvarliga våldshändelser kan behov uppstå av bostadsbyte eller sanering och reparationer. Ansvar för att åtgärda och bekosta sanering, grovstäd och reparationer ligger i regel på hyresgästen, som ofta kan få ersättning via hemförsäkring. I praktiken kan detta ändå vara svårt att hantera för personer som befinner sig i akut kris, då försäkringsprocesser och praktiska åtgärder kräver både tid och handlingsförmåga. Detta kan fördröja nödvändiga insatser och innebära att den drabbade tvingas vara kvar i en otrygg miljö.

Förvaltnings AB Framtiden har etablerade rutiner för avsteg från uthyrningspolicyn som kan tillämpas vid akuta behov av bostadsbyte, exempelvis till följd av våld. Rutinen används oavsett om hotbilden är kopplad till gängmiljöer eller våld i nära relation. Bolaget genomför i dessa fall en säkerhetsbedömning via respektive bolags säkerhetsfunktion. Någon polisanmälan eller formell aktualisering från socialtjänsten krävs inte, utan verkställande direktör kan fatta beslut om förtur efter kontakt från hyresgästen. Underlaget kan exempelvis bestå av dokumentation från störningsjouren. Samverkan med andra aktörer inom staden beskrivs fungera väl, och Framtidens företrädare bedömer att bolaget har kapacitet att hantera de akuta bostadsbehov som uppstår till följd av våld.

Stödet för att hitta ny försörjning behöver utvecklas

För unga som placeras i skydd, exempelvis på HVB-hem, finns ofta ett uttalat behov av stöd i att etablera en försörjning. Representanterna från socialtjänsten lyfter behovet av ökad samverkan mellan kommunen och näringslivet för att skapa vägar till arbete som en del av skydds- och stödinsatserna. För unga med kopplingar till gängmiljöer bedöms arbete även kunna ha en brottsförebyggande funktion. Frågan om arbete återkommer generellt som en utmaning vid placering av personer eller familjer utanför det ursprungliga hemmet, oavsett ålder. Vid vissa boenden finns kontaktpersoner som kan ge praktiskt stöd, exempelvis i kontakter med myndigheter, arbetssökande och andra åtgärder som är nödvändiga för att den enskilde ska kunna etablera sig på en ny plats. Ansvar för att ordna ny försörjning ligger dock i stor utsträckning på den enskilde, vilket i praktiken kan försvåra möjligheten att ta emot eller fullfölja skyddsåtgärder.

Förvaltningen för arbetsmarknad och vuxenutbildning har ett pågående utvecklingsarbete för personer som lämnar HVB/SIS-placeringar i syfte att få dem i sysselsättning.

Förvaltningen har även insatser för gruppen unga vuxna som vill lämna ett kriminellt liv eller som riskerar att hamna i kriminalitet genom ”Ungdomsanställningar”. Inflödet till insatsen kommer via Sociala insatsgruppen (SIG) inom socialtjänsten och även i viss mån via Frivården. Insatsen erbjuder kortare anställningar upp till max 6 månader hos leverantörer med arbetsträningsavtal. Målgruppen för denna insats är unga 18–29 år.

Samverkan finns också med Arbetsförmedlingen som i sin tur har samverkan med Frivården kring OSA-anställningar (offentligt skyddad anställning). För dessa anställningar finns ingen övre åldersgräns.

Behov av stöd och samordning

Vid allvarligt eller dödligt våld uppstår behov av kontakt med många olika myndigheter och funktioner (exempelvis sjukvård, polis och övrigt rättsväsende, socialtjänst, begravningsbyrå, försäkringsbolag, bostadsbolag med mera) vilket kan vara särskilt belastande för personer som befinner sig i akut kris.

Finns det barn inblandade ska de få tillgång till eget stöd och skydd vilket innebär ännu fler kontakter. Flera aktörer, såväl från myndigheter som civilsamhället, lyfter behovet av en tydlig samordningsfunktion för arbetet med brottsoffer och anhöriga vid dödliga eller allvarliga våldsbrott. Riksorganisationen för Anhöriga till Våldsutsatta (RAV) föreslår att en samordnare, exempelvis inom socialtjänsten, skulle kunna hålla samman stödet över tid och mellan verksamheter. I dag finns ingen enhetlig funktion som tar ett helhetsgrepp, vilket leder till att stödet ofta blir beroende av enskilda medarbetares engagemang och lokala rutiner.

Även Brottsofferjouren framhåller att det saknas samordning vid grövre brott. Målgruppen får oftast inte information om praktiska frågor kring brottsutredningen, samtidigt som hemmet kan vara en brottsplats som de inte har tillgång till. Anhöriga får ofta inledningsvis bekosta och själva ordna med städning i hemmet, vilket försäkringsbolag kan ersätta om den enskilda har hemförsäkring. Det kan också ta tid att få svar på om den anhöriga har blivit mördad eller om dödsfallet beror på andra orsaker. Brottsofferjouren framför också att det kan bli påfrestande för berörda att de efter initiala kontakter från brottsutredare, inte får löpande besked om vad som händer i ärendet.

Socialtjänsten uppger att de trots att de inte har ett sådant utpekat uppdrag inte sällan hamnar i samordnande roller, till exempel mellan en våldsutsatt person i skyddat boende och den våldsutövande när det uppstår behov av kläder eller andra saker som den våldsutsatta inte kan få tillgång till på egen hand utan att riskera att röja sig. Även kontaktpersoner på skyddade boenden kan ha en samordnande roll genom att till exempel hjälpa till med sjukskrivningar, söka ersättning hos försäkringskassan, söka arbeten på annan ort. Insatsen kan fortsätta under en period även efter att den enskilde lämnat boende för att möjliggöra fortsatt stöd och uppföljning efter nyetablering.

Anhöriga till förövare – en grupp som ofta hamnar utanför stödet

En återkommande synpunkt, bland annat från BOJ, är att anhöriga till personer som begått grova brott ofta saknar tillgång till samordnat stöd. Gruppen kan drabbas av skuld, skam och social isolering och omfattas i begränsad utsträckning av befintliga stödsystem. Hot om våld och vedergällning kan riktas inte bara mot den brottsutsatte utan även mot anhöriga till personer i kriminella miljöer, liksom mot andra i deras närmiljö, vilket i vissa fall leder till att dessa söker skydd och stöd hos socialtjänsten.

Samtidigt finns vissa oklarheter kring när socialtjänstens ansvar för denna grupp aktualiseras, exempelvis om en polisanmälan eller bekräftad hotbild ska krävas för att insatser ska ges, hur begreppet anhörig ska avgränsas och därmed ge rätt till stöd, vilken ambitionsnivå som ska gälla samt på vilka bedömningsgrunder insatser ska beviljas. Representanterna för socialtjänsten beskriver att avsaknaden av tydliga ramar innebär att dessa frågor i stor utsträckning hanteras genom individuella bedömningar, vilket bidrar till att arbetet upplevs sakna en gemensam inriktning. Det finns vägledning från SKR avseende anhöriga till personer som deltar i avhopparprogram eller motsvarande insatser, men motsvarande stöd saknas för anhöriga till personer som fortsatt lever i kriminalitet. Avsaknaden av gemensamma utgångspunkter påverkar likvärdigheten och förutsägbarheten i stödet, både för den enskilde och för samverkande aktörer.

Anhöriga till unga i kriminalitet kan betraktas som brottsoffer i flera avseenden. De kan utsättas direkt för hot eller våld från kriminella nätverk, exempelvis vid skuldsättning eller konflikter, vilket kan medföra behov av flytt eller långvariga skyddsåtgärder. Därutöver påverkas de indirekt genom psykisk belastning i form av stress, oro och ångest samt genom social stigmatisering. För vissa tillkommer även ekonomiska konsekvenser som kostnader för juridiskt biträde, skadestånd och inkomstbortfall kopplat till rättsprocesser och myndighetskontakter. Socialtjänsten uppger att personer som är aktuella för avhopparinsatser i vissa fall avstår stöd om inte anhöriga erbjuds skydd, eftersom risken för grovt våld mot familjen då bedöms som för hög. Anhöriga kan därmed både vara särskilt utsatta och samtidigt utgöra en central faktor i möjligheten att bryta en kriminell livssituation.

Mot denna bakgrund har socialförvaltning Nordost under 2025 bedrivit ett projekt med fokus på anhöriga som brottsoffer. Projektet har haft till syfte att kartlägga och utveckla stödinsatser för anhöriga som påverkas av närståendes involvering i brottslighet. Inom ramen för arbetet har konstaterats att dessa anhöriga är en utsatt målgrupp med stora behov som ibland inte nås av befintliga stödinsatser. Förväntade långsiktiga effekter är ökad trygghet för anhöriga, stärkt kunskap inom socialtjänsten samt minskat behov av akuta insatser. Projektet har avslutats vid årsskiftet 2025/2026 men arbetet med att erbjuda och utveckla ett stöd för anhöriga kommer att fortsätta åtminstone fram till maj 2026.

I april 2026 har verksamheten permanentats och fortsätter bedrivas inom stadsområdet. Verksamheten stöttar anhöriga parallellt med metodutveckling och arbetar på att implementera anhörigperspektiv gällande målgruppen även i andra delar av organisationen. En viktig del av arbetet är att utvidga kontaktytorna gentemot målgruppen och att göra stödet mer tillgängligt.

Stadsledningskontorets bedömning

Stadsledningskontorets kartläggning visar att stödet till brottsutsatta och deras anhöriga är uppbyggt genom ett flertal verksamheter, aktörer och samverkansformer, där ansvar och arbetssätt varierar beroende på målgrupp, brottstyp och organisatorisk tillhörighet. Kommunens stöd till målgruppen utgår från socialtjänstens ansvar för stöd, skydd och bistånd till enskilda men stöd ges också av statliga myndigheter, hälso- och sjukvården samt civilsamhällets organisationer. Vid dödliga eller särskilt allvarliga våldsbrott fungerar samhällets stöd i regel väl i det akuta skedet, då flera aktörer snabbt agerar och samverkar kring krisstöd, skydd och praktisk hjälp.

Kartläggningen visar att det finns etablerade former för stöd, till exempel krisstöd, skyddat boende, stöd till bostadsanskaffning och vid behov ekonomiskt bistånd. Polismyndighetens förändrade arbetssätt, där brottsoffer i högre grad hänvisas till Brottsofferjouren i stället för till stadens egna verksamheter, har påverkat inflödet till delar av kommunens brottsofferstöd. Socialtjänstens riskbedömningar av hot och våldsutsatthet försvåras av att polisens och socialtjänstens uppdrag och rättsliga förutsättningar skiljer sig åt. Det innebär att socialtjänsten i vissa ärenden behöver fatta beslut om skydd och placering utan tillgång till polisens hot- och riskbedömningar. Kartläggningen visar också att frågor om bostadsanskaffning, försörjning och arbete utgör återkommande utmaningar, särskilt vid skyddsplaceringar utanför det ursprungliga hemmet.

Samtidigt framkommer att tillgången till stöd och hur samordningen fungerar kan variera mellan stadsområden och mellan olika delar av socialtjänsten. Vissa oklarheter finns kring socialtjänstens ansvar, målgrupp och ambitionsnivå i arbetet med stöd till anhöriga vid allvarlig kriminalitet, särskilt vid hot kopplade till kriminella miljöer och resurskrävande skyddsinsatser. Samverkan med Polismyndigheten och den interna samordningen inom socialtjänsten varierar till viss del mellan stadsområden, vilket påverkar likvärdigheten i stödet.

Avsaknaden av en samordnad struktur gör att brottsoffer och anhöriga riskerar att falla mellan stolarna, särskilt i övergången mellan akuta insatser och långsiktigt stöd. Vid dödliga eller allvarliga våldsbrott uppstår omfattande behov av kontakter med många aktörer. I avsaknad av en tydlig samordningsfunktion innebär det att stöd till brottsoffer och anhöriga ofta blir fragmenterat och i praktiken beroende av att enskilda medarbetares tvingas ta informella samordningsroller. En central samordning skulle kunna bidra till likvärdighet, kvalitetssäkring och tydligare ansvarsfördelning mellan aktörer samt säkerställa att stödet fortlöper när den akuta fasen är över. Brottsoffermyndigheten fick 2023 i uppdrag av regeringen att analysera behovet av en samordnande aktör och föreslog 2024 en modell för nationell, regional och lokal samordning. Myndigheten bedömde samtidigt att förslaget kräver ny lagstiftning och en statlig utredning, vilken ännu inte har tillsatts.

Stadsledningskontoret har i ärendet redogjort för hur stödet till brottsoffer och anhöriga vid dödliga eller allvarliga våldsbrott fungerar i dag. Kontoret har också identifierat brister, hinder och utvecklingsbehov i det samlade stödet, i samverkansstrukturerna och i de juridiska ramarna för kommunens ansvar. Mot denna bakgrund bedömer stadsledningskontoret att uppdraget kan förklaras fullgjort.

Förslag till uppdrag för att utveckla stödet till brottsoffer och anhöriga vid dödligt eller allvarligt våld

Efter återremissyrkandet har stadsledningskontoret värderat utvecklingsbehoven utifrån uppdraget att konkretisera åtgärder och kostnadsberäkna dessa. Stadsledningskontoret lämnar förslag om att inrätta en central samordningsfunktion inom socialnämnd Centrum som får i uppdrag att samordna stödet vid dödliga eller allvarliga våldsbrott, till anhöriga och eventuella överlevande. Funktionen ska förutom det psykosociala stödet även fungera som en spindel i nätet kring övrigt stöd och de många kontakter som krävs med myndigheter och andra aktörer, i både akut och mer långsiktigt skede. Funktionen ska verka för att stödet samordnas i syfte att minska antalet möten/kontakter de drabbade behöver ta samt kunna agera praktiskt stödjande i de kontakter som behövs.

Målgruppen är de som drabbas av särskilt allvarligt eller dödligt våld oavsett i vilken kontext våldet utövas. Det kan handla om såväl gängkriminalitet som våld i nära relation eller andra typer av dödligt våld. Uppdraget bedöms kräva resurstillsättning motsvarande en heltidstjänst.

Vidare lämnar stadsledningskontoret förslag att socialnämnd Centrum får i uppdrag att i samverkan med socialnämnd Sydväst, Nordost och Hisingen utveckla stödet till anhöriga, inklusive stödet till anhöriga till personer som befinner sig i kriminalitet. I uppdraget ska det ingå att säkerställa en ökad likvärdighet i arbetet oavsett stadsområde. Lärdomar från projektet för anhörgstöd i Nordost ska beaktas i uppdraget.

I kartläggningen framkom att hot om våld och vedergällning även riktas mot anhöriga till personer i kriminella miljöer vilket kan leda till behov av skydd och stöd hos socialtjänsten. Samtidigt finns vissa oklarheter kring när socialtjänstens ansvar ska aktualiseras, exempelvis om en polisanmälan eller bekräftad hotbild ska krävas för att insatser ska ges, hur begreppet anhörig ska avgränsas och därmed ge rätt till stöd, vilken ambitionsnivå som ska gälla samt på vilka bedömningsgrunder insatser ska beviljas. Avsaknaden av tydliga ramar gör att dessa frågor i stor utsträckning hanteras genom individuella bedömningar, vilket bidrar till att arbetet upplevs sakna en gemensam inriktning. Det finns vägledning från SKR avseende anhöriga till personer som deltar i avhopparprogram eller motsvarande insatser, men motsvarande stöd saknas för anhöriga till personer som fortsatt lever i kriminalitet. Avsaknaden av gemensamma utgångspunkter påverkar likvärdigheten och förutsägbarheten i stödet, både för den enskilde och för samverkande aktörer. Personer som är aktuella för avhopparinsatser avstår ibland stöd om inte anhöriga erbjuds skydd, eftersom risken för grovt våld mot familjen då bedöms som för hög. Anhöriga kan därmed både vara särskilt utsatta och samtidigt utgöra en central faktor i möjligheten att bryta en kriminell livssituation. Mot bakgrund av detta bedömer stadsledningskontoret att stödet till dessa anhöriga behöver utvecklas, definieras och göras likvärdigt över staden.

I de dialoger som förts under beredningen av återremissen har några ytterligare utvecklings- och förändringsbehov framhållits. Representanter för socialförvaltning Centrum har framfört behov av att anhörigperspektivet tydliggörs i Göteborgs Stads riktlinje för arbete med avhoppare och att ansvarsfördelning för stöd till anhöriga tydliggörs samt att vägar in till stöd för anhöriga ska tydliggöras, även utan polisanmälan.

Representanter för socialförvaltning Nordost lyfter att en central del i utvecklingsarbetet kring anhöriga har varit områdeskunskap, samverkan med lokala aktörer samt etablerad kännedom om målgruppen inom ramen för SSPF- och SIG-funktionerna. Erfarenheten visar att målgruppen inte alltid nås av centralt organiserade insatser. Anhörgstöd kopplat till särskilda avhopparmålgruppen kan med fördel samordnas centralt, men stöd vid brottslighet i stort, inklusive grovt våld, behöver integreras i befintliga lokala strukturer inom SSPF, SIG och socialtjänstens övriga verksamheter. Eventuella resurstillskott bör därför i första hand riktas till lokal nivå snarare än central samordning.

Stadsledningskontoret bedömer att både centrala och lokala perspektiv och insatser kan rymmas inom ramen för det uppdrag som föreslås om utveckling av anhörgstödet. Förslaget om en central samordningsfunktion omfattar en vidare grupp brottsoffer än de som drabbas av våld inom gängmiljö och kan därför inte enbart kopplas till den särskilda avhopparverksamheten, även om de är en av flera viktiga parter i arbetet.

De lokala utvecklingsbehov som identifierats är angelägna att fortsätta arbeta med och när en ökad samsyn och en inriktning för anhörigarbetet kommit på plats finns det anledning att se över styrningen på området. En sådan översyn kan med fördel initieras inom ramen för uppdraget att utveckla anhörigstödet. Då finns möjligheter att göra tillägg kring anhöriga i Göteborgs Stads riktlinje för arbetet med avhoppare. Gällande resurstilldelning för lokala utvecklingsinsatser kan stadsledningskontoret med nuvarande underlag inte avgöra vilka behov som finns per stadsområde. Det kan konstateras att förutsättningarna skiljer sig åt, därför bedöms den frågan bäst omhändertas inom ramen för nämndernas ordinarie budgetarbete när det står klart vilka behoven är i varje stadsområde.

Stadsledningskontoret lämnar slutligen förslag att socialnämnd Centrum, Hisingen, Nordost och Sydväst gemensamt får i uppdrag att undersöka möjligheterna att utveckla samverkan med polisen kring skyddsbedömningar i syfte att säkerställa rätt underlag vid placeringar och andra skyddsinsatser samt att stärka den interna samverkan i ärenden där flera delar av socialtjänsten ingår.

Jonas Kinnander

Eva Hessman

Direktör Ärende och utredning

Stadsdirektör

§ 33 Ärendenummer SLK-2023-00884

Motion av Kristina Bergman Alme (L) om stöd till brottsoffer och anhöriga vid dödliga eller allvarliga våldsbrott

Beslut

Enligt kommunstyrelsens förslag:

1. Kommunstyrelsen får i uppdrag att se över stödet till brottsoffer och anhöriga vid dödliga eller allvarliga våldsbrott, när beslut gällande samordnat stöd till brottsoffer har fattats på nationell nivå.
2. Den av Kristina Bergman Alme väckta motionen anses besvarad.

Tidigare behandling

Bordlagt den 25 april 2024, § 187, den 23 maj 2024, § 239, den 19 juni 2024, § 288, den 22 augusti 2024, § 324, den 12 september 2024, den 10 oktober 2024, § 426, den 21 november 2024, § 495 och den 12 december 2024, § 566.

Handling

2024 nr 58.

Yrkanden

Jenny Broman (V) yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag.

Kristina Bergman Alme (L), Nina Miskovsky (M) och Rasmus Ragnarsson (SD) yrkar bifall till förslaget från M, D, L och KD i kommunstyrelsen.

Propositionsordning

Ordföranden ställer propositioner på yrkandena och finner att kommunstyrelsens förslag har bifallits. Omröstning begärs.

Omröstning

Godkänd voteringsproposition: ”Ja för bifall till kommunstyrelsens förslag. Nej för bifall till yrkandet från Kristina Bergman Alme m fl.”

Omröstningen utfaller med 43 Ja mot 37 Nej. 1 ledamot är frånvarande.

Hur var och en röstar framgår av bilaga 9.

Protokollsutdrag skickas till

Kommunstyrelsen
Förvaltnings AB Framtiden
Socialnämnd Centrum

Protokollsutdrag

Sammanträdesdatum: 2025-01-30

Bilaga 9

Ärende: 33

Ärendemening: Motion av Kristina Bergman Alme (L) om stöd till brottsoffer och anhöriga vid dödliga eller allvarliga våldsbrott

Antal Ja: 43 Antal Nej: 37 Antal Avstår: 0 Antal Frånv: 1 Antal Kvittade: 0

Namn	Parti	Plats	Funktion	Resultat
Aslan Akbas	S	1	Ordförande	Ja
Pierre Alpstranden	M	27	Ersättare	Nej
Emma Altenhammar	SD	67	Ledamot	Nej
Bettan Andersson	V	59	Ledamot	Ja
Robert Andersson Hammarstrand	S	22	Ledamot	Ja
Mats Arnsmar	S	20	Ledamot	Ja
Jonas Attenius	S	10	Ledamot	Ja
Daniel Augustsson	C	48	Ersättare	Ja
Hanan Baalbaki	S	38	Ledamot	Ja
Mariah Ben Salem Dynehäll	L	55	Ersättare	Nej
Jesper Berglund	V	81	Ledamot	Ja
Kristina Bergman Alme	L	53	Ersättare	Nej
Daniel Bernmar	V	56	Ledamot	Ja
Claes Björling	M	12	Ersättare	Nej
Jessica Blixt	D	35	Ledamot	Nej
Leif Blomqvist	S	25	Ersättare	Ja
Margareta Broang	M	3	2:e v Ordf	Nej
Jenny Broman	V	57	Ledamot	Ja
Ajsela Bruncevic	C	49	Ersättare	Ja
Marie Brynolfsson	V	58	Ledamot	Ja
Kalle Bäck	KD	31	Ledamot	Nej
Emmyly Bönfors	C	50	Ledamot	Ja
Sara Carlsson Hägglund	V	62	Ledamot	Ja
Roland Dahlström	S	44	Ersättare	Ja
Alfred Ekman	S	41	Ledamot	Ja
Håkan Eriksson	V	2	1:e v Ordf	Ja
Krista Femrell	SD	65	Ledamot	Nej
Lena Ferm	SD	69	Ledamot	Nej

Protokollsutdrag

Sammanträdesdatum: 2025-01-30

Grith Fjeldmose	V	63 Ledamot	Ja
Eva Flyborg	L	52 Ledamot	Nej
Ann Catrine Fogelgren	L	54 Ledamot	Nej
Jörgen Fogelklou	SD	73 Ledamot	Nej
Edwin Friedlaender	M	28 Ersättare	Nej
Håkan Hallengren	S	24 Ledamot	Ja
Patrik Helgeson	V	61 Ersättare	Ja
Mariette Höij	D	33 Ledamot	Nej
Marina Johansson	S	9 Ledamot	Ja
Pär Johansson	S	64 Ersättare	Ja
Axel Josefson	M	5 Ledamot	Nej
Agneta Kjaerbeck	SD	72 Ledamot	Nej
Jörgen Knudtzon	KD	30 Ledamot	Nej
Elisabet Lann	KD	32 Ledamot	Nej
Thomas Larsson	MP	78 Ersättare	Ja
Tony Liljendahl	SD	68 Ledamot	Nej
Staffan Lindström	S	40 Ledamot	Ja
Cecilia Magnusson	M	11 Ledamot	Nej
Hampus Magnusson	M	6 Ledamot	Nej
Nina Miskovsky	M	7 Ledamot	Nej
Anders Moberg	S	37 Ledamot	Ja
Tamara Nesic	S	19 Ersättare	Ja
Jonas Nilsson	V	47 Ledamot	Ja
Sophia Nilsson	MP	76 Ersättare	Ja
Claudia Nistor Pedrini	S	42 Ledamot	Ja
Kristina Norén Lallo	KD	29 Ersättare	Nej
Helena Norin	MP	77 Ledamot	Ja
Toni Orsulic	M	17 Ledamot	Nej
Bosse Parbring	MP	75 Ledamot	Ja
Karin Pleijel	MP	74 Ledamot	Ja
Rasmus Ragnarsson	SD	71 Ledamot	Nej
Parisa Rezaeivar	S	39 Ledamot	Ja
Anneli Rhedin	M	18 Ledamot	Nej
Sebastian Rinvall	V	80 Ersättare	Ja
Annelie Schagerström	S	45 Ledamot	Ja

Protokollsutdrag

Sammanträdesdatum: 2025-01-30

Yvonne Stafrén	SD	70 Ledamot	Nej
Jonas Stenberg	D	34 Ersättare	Nej
Allan Stutzinsky	L	51 Ledamot	Frånvarande
Anders Sundberg	M	16 Ledamot	Nej
Lisbeth Sundén Andersson	D	4 Ledamot	Nej
Anders Svensson	M	14 Ledamot	Nej
Claes Söderling	S	46 Ledamot	Ja
Per-Eric Trulsson	SD	66 Ledamot	Nej
Viktoria Tryggvadottir Rolka	S	8 Ledamot	Ja
Mattias Tykesson	M	15 Ledamot	Nej
Frida Tånghag	V	79 Ersättare	Ja
Sarah Ullmark	M	26 Ledamot	Nej
Martin Wannholt	D	36 Ledamot	Nej
Camilla Widman	S	21 Ledamot	Ja
Linnea Wikström	S	43 Ledamot	Ja
Roshan Yigit	S	23 Ledamot	Ja
Johan Zandin	V	60 Ledamot	Ja
Hakan Önal	M	13 Ledamot	Nej

§ 171 Ärendenummer SLK-2025-00233

Redovisning av uppdrag att se över stödet till brottsoffer och anhöriga vid dödliga eller allvarliga våldsbrott

Beslut

Enligt återremissyrkande från V, S och MP:

Ärendet återremitteras till stadsledningskontoret för att, i samverkan med övriga berörda nämnder och styrelser, komplettera med konkreta förslag på åtgärder som kan stärka stödet för brottsoffer och anhöriga vid dödliga eller allvarliga våldsbrott. Förslagen ska kostnadsberäknas.

Tidigare behandling

Bordlagt den 18 februari 2026, § 108.

Handlingar

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande den 26 januari 2026.

Återremissyrkande från V, S och MP särskilt yttrande C den 27 februari 2026.

Yrkande från SD den 13 februari 2026.

Yrkande från M, SD, D, L och KD den 27 februari 2026.

Yrkanden

Daniel Bernmar (V) yrkar att ärendet ska återremitteras i enligt yrkande från V, S och MP den 27 februari 2026 samt avslag på övriga yrkanden.

Axel Josefson (M) och Jörgen Fogelklou (SD) yrkar bifall till yrkande från M, SD, D, L och KD den 27 februari 2026. Vidare anmäler Jörgen Fogelklou (SD) att yrkande från SD den 13 februari 2026 återtas.

Propositionsordning

Ordföranden Jonas Attenius (S) ställer propositioner på dels ärendets återremiss och dels ärendets avgörande idag och finner att kommunstyrelsen beslutat återremittera ärendet enligt yrkande från V, S och MP.

Protokollsanteckning

Emmyly Bönfors (C) antecknar som yttrande en skrivelse från den 27 februari 2026.

Protokollsutdrag skickas till

Stadsledningskontoret - återremiss